

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Cpr/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113233347
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1113233347.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa N. N., D.P. C. D., C. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Okenica Šula Co., s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 36 866 512, so sídlom v Bratislave, Zámocká ulica 30, proti odporcovi Dopravnému podniku Bratislava, akciová spoločnosť, IČO: 00 492 736, so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, o zaplatenie istiny 2.267,43 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 08.10.2013 domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny 2.267,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne z dlžnej sumy od 01.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom odstupného. Dôvodil, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 09.06.1998 vykonával u odporcu prácu vodiča CMV-ABUS. Odporca ukončil s navrhovateľom pracovný pomer výpoveďou zo dňa 05.04.2013 podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (ďalej len "Zákonník práce"), keďže podľa lekárskeho posudku č. 1983 sa navrhovateľ stal nespôsobilým vykonávať dovtedajšiu prácu. Keďže jediným dôvodom, pre ktorý navrhovateľ prestal spĺňať jeden z predpokladov na výkon dohodnutej práce bola strata jeho zdravotnej spôsobilosti, mal navrhovateľ za to, že mu podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce vznikol nárok na odstupné minimálne vo výške trojnásobku jeho mesačného zárobku, ktorý zodpovedal sume á 755,81 eur.

Odporca s návrhom navrhovateľa nesúhlasil a žiadal ho ako nedôvodný zamietnuť. Potvrdil, že pracovný pomer s navrhovateľom ukončil ku dňu 30.06.2013 výpoveďou zo dňa 05.04.2013 podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce, nakoľko navrhovateľ prestal spĺňať jeden z predpokladov na výkon konkrétnej činnosti tým, že nespĺnil podmienku zdravotnej spôsobilosti na výkon práce vodiča autobusu podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 86 a § 87 ods. 3 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Tieto predpoklady, okrem odbornej spôsobilosti spočívajúcej v ovládaní pravidiel cestnej premávky, vedenia vozidla a psychickej spôsobilosti, zahŕňajú i zdravotnú spôsobilosť, ktorou sa rozumie telesná a duševná schopnosť viesť motorové vozidlo, overovaná pravidelnou lekárskou prehliadkou v intervale 5 rokov, pri dosiahnutí veku 65 rokov každé 2 roky. Navrhovateľ sa podrobil pravidelnej lekárskej prehliadke v pracovnej zdravotnej službe MEDICHEM, s.r.o., so záverom, že nie je spôsobilý na výkon práce vodiča autobusu. Odporca mal za to, že u navrhovateľa nedošlo k dlhodobej strate zdravotnej spôsobilosti, ktorá predpokladá trvanie dlhšie ako jeden rok, zväčša po predchádzajúcej dočasnej pracovnej neschopnosti, pretože navrhovateľ pred vypracovaním lekárskeho posudku vykonával prácu vodiča autobusu, nebol práceneschopný a ani nezískal nárok na priznanie invalidného dôchodku. Z tohto dôvodu navrhovateľovi nepatrí odstupné podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce. Naviac, pred skončením pracovného pomeru výpoveďou odporca navrhovateľovi ponúkol inú vhodnú prácu na

pozícii strojného zámočníka, na výkon ktorej bol navrhovateľ pracovnou zdravotnou službou posúdený ako schopný, avšak navrhovateľ túto ponuku odmietol.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na 09.07.2014, na ktorom po vykonaní dokazovania vyhlásil rozsudok vo veci samej.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, keď sa oboznámil s písomnými a ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, s listinnými dôkazmi, najmä pracovnou zmluvou zo dňa 09.06.1998, výpoveďou z pracovného pomeru zo dňa 05.04.2013, potvrdením o príjme navrhovateľa za obdobie od 01/2013 do 03/2013, s obsahom osobného spisu navrhovateľa, ako aj s ostatným obsahom spisu.

Súd poučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o povinnosti predložiť a označiť potrebné dôkazy, ktoré v konaní žiadajú vykonať, a to písomne v predvolaní na pojednávanie. Navrhovateľ, ani odporca nepodali žiadne návrhy na vykonanie dokazovania, a to ani výsluchom navrhovateľa, majúc za to, že nárok navrhovateľa spočíva v právnom posúdení veci a skutkové okolnosti prípadu nie sú medzi nimi sporné. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním potom súd zhodnotil v rozsahu potrebnom pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k podstate veci a vzhľadom na charakter sporového konania uzavrel, že nie je opodstatnené výnimočne nariaďovať ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania, keďže skutkový stav, na základe ktorého súd rozhoduje v sporovom konaní, ovládanom zásadou kontradiktórnosti, má byť výsledkom dôkaznej aktivity a snahy účastníkov konania, ktorí majú hlavnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu a preukázanie svojich tvrdení a aktivita súdu v rámci dokazovania sa obmedzuje na rozhodovanie, ktoré z označených dôkazov účastníkmi konania vykoná, a preto súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.). Skutkový stav je nasledovný:

Navrhovateľ sa stal držiteľom vodičského oprávnenia na vedenie motorových vozidiel skupiny "D". Navrhovateľ ako zamestnanec uzatvoril s odporcom ako zamestnávateľom dňa 09.06.1998 pracovnú zmluvu, na základe ktorej vykonával počnúc od 15.06.1998 prácu vodiča CMV-ABUS. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú, so skúšobnou dobou 3 mesiace, pričom pracovná zmluva bola menená dodatkami zo dňa 20.03.2002, 23.04.2003 a 16.06.2004. Zmluvné strany sa dohodli i na zmene obsahu pracovnej zmluvy (dohoda z 15.06.2007, 24.02.2009, 28.04.2009) pričom dohodou zo dňa 08.08.2012 bol navrhovateľ preradený z útvaru 7222 a zaradenia - vodič autobusu do útvaru 7223 na zaradenie - robotník v doprave, a to až do času vrátenia oprávnenia na vedenie motorových vozidiel. Navrhovateľ sa podrobil lekárskej prehliadke, pričom podľa lekárskeho posudku č. 1298 bol uznaný za spôsobilého na výkon činnosti vodiča autobusu, s platnosťou na 6 mesiacov, a preto dohodou o zmene obsahu pracovnej zmluvy zo dňa 29.08.2012 bol s účinnosťou od 01.09.2012 opätovne zaradený do útvaru 7222, na pozíciu vodiča autobusu, na dobu neurčitú. Lekárskym posudkom č. 1983 vystaveným pracovnou zdravotnou službou MEDICHEM, s.r.o. zo dňa 31.01.2013 bol navrhovateľ uznaný za nespôsobilého na výkon činnosti vodiča autobusu, ktorú skutočnosť navrhovateľovi oznámil pracovník personálneho referátu odporcu dňa 02.04.2013. Keďže navrhovateľ nespĺňal jednu z podmienok na výkon práce vodiča v zmysle právnych predpisov č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a č. 9/2009 Z.z. odporca navrhovateľovi ponúkol pracovnú pozíciu strojného zámočníka na 2. DTP divízii Autobusy, na výkon ktorej bol navrhovateľ podľa lekárskeho posudku č. 2263 spôsobilý.

Výpoveďou zo dňa 05.04.2013 odporca ukončil s navrhovateľom pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce. Uviedol, že na výkon práce vodiča autobusu, musí navrhovateľ, okrem iných predpokladov, splniť i podmienku zdravotnej spôsobilosti. Keďže ustanovenie § 87 ods. 3 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke stanovuje vodičom cestných motorových vozidiel skupiny "D" povinnosť podrobiť sa pravidelnej lekárskej prehliadke každých 5 rokov a navrhovateľ podľa záverov lekárskej prehliadky uskutočnenej pracovnou zdravotnou službou MEDICHEM, s.r.o., uvedených v lekárskom posudku č. 1983, bol uznaný za nespôsobilého vykonávať konkrétnu činnosť vodiča autobusu, mal odporca za to, že stratou zdravotnej spôsobilosti na výkon práce vodiča autobusu prestal navrhovateľ spĺňať jeden z predpokladov na výkon dohodnutej práce, ktorý oprávnil odporcu skončiť pracovný pomer s navrhovateľom výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce. Navrhovateľ pritom odmietol vykonávať odporcom ponúkanú pracovnú pozíciu - strojného zámočníka v

2. Dopravno-technickej prevádzke divízie Autobusy, na výkon ktorej bol uznaný spôsobilým. Navrhovateľ prevzal výpoveď z pracovného pomeru dňa 18.04.2013.

Navrhovateľ listom zo dňa 07.08.2013 odporcovi písomne oznámil, že z dôvodu ukončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 05.04.2013 ku dňu 30.06.2013 mu vznikol nárok na odstupné podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce, keďže dôvodom výpovede bola strata zdravotnej spôsobilosti navrhovateľa na výkon dohodnutej práce; výplatu odstupného žiadal v lehote 15 dní.

Právny zástupca navrhovateľa v rámci ústnych prednesov zotrval na dôvodnosti návrhu navrhovateľa na výplatu odstupného podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce, keď skutkového okolnosti týkajúce sa pracovného pomeru navrhovateľa nepovažoval medzi účastníkmi konania za sporné. Navrhovateľ na výkon práce vodiča autobusu musel splniť, okrem iného, i predpoklad zdravotnej spôsobilosti, ktorú spôsobilosť stratil podľa záverov lekárskeho posudku, avšak nestratil oprávnenie viesť motorové vozidlá ako také. Tým, že u navrhovateľa došlo len k strate osobitnej spôsobilosti viesť autobus, navrhovateľ zároveň stratil spôsobilosť vykonávať dlhodobú prácu vodiča autobusu, a tým mu vznikol nárok na odstupné podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce. Predmetné ustanovenie totiž vo všeobecnosti udáva ako jeden z dôvodov na priznanie odstupného aj dlhodobú stratu spôsobilosti vykonávať doterajšiu prácu vzhľadom na zdravotný stav, bez toho, aby tento dôvod viazalo na konkrétne ustanovenie Zákonníka práce. Pokiaľ išlo o sumu priemerného zárobku uplatneného navrhovateľom á 755,81 eur navrhovateľ k nej dospel sčítaním hrubej mzdy dosiahnutej u odporcu v období január až marec 2013 (2.267,43 eur), tak ako vyplýva z potvrdenia o príjme zo dňa 16.09.2013 a túto vydellil počtom mesiacov v rozhodnom období (3). Navrhovateľ pritom u odporcu pracoval v pracovnom pomere po dobu 15 rokov.

Splnomocnená zástupkyňa odporcu sa v rámci ústnych vyjadrení nestotožnila s výkladom ustanovenia § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce zo strany navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. Podľa nej dôvod spočívajúci v dlhobnej nespôsobilosti vykonávať doterajšiu prácu u navrhovateľa nebol naplnený. Zákonník práce neupravuje kedy vzniká stav dlhobnej nespôsobilosti na výkon práce, možno však vyvodit', že taký stav nastane, ak trvá dlhšie ako jeden rok. Navrhovateľ sa zúčastnil lekárskej prehliadky, v rámci ktorej bol uznaný za nespôsobilého na výkon práce, čím stratil jeden z predpokladov na výkon práce. U navrhovateľa teda nenastala dlhodobá strata spôsobilosti na výkon práce, ale dôvod na skončenie pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce. Odporca mal záujem navrhovateľa ďalej zamestnávať a preto mu ponúkol prácu na pozícii strojný zámočník, na ktorej výkon práce navrhovateľ spĺňal predpoklady, aj predpoklad zdravotnej spôsobilosti; navrhovateľ však túto ponuku odporcu odmietol.

Podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak zamestnanec nesplňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce.

Podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobú spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné najmenej v sume trojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej desať rokov a menej ako dvadsať rokov.

Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke na účely udeľovania vodičských oprávnení sa motorové vozidlá členia na skupiny AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE a T.

Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke vodičské oprávnenie sa udelí žiadateľovi, ktorý k dátumu udelenia vodičského oprávnenia a) dosiahol vek ustanovený týmto zákonom na udelenie vodičského oprávnenia, b) má na území Slovenskej republiky pobyt v trvaní najmenej 185 dní v

kalendárnom roku, v ktorom požiada o udelenie vodičského oprávnenia; ak od 1. januára kalendárneho roka, v ktorom žiadateľ požiada o udelenie vodičského oprávnenia, neuplynulo 185 dní, je na udelenie vodičského oprávnenia rozhodujúce, či sa táto podmienka splnila v predchádzajúcom kalendárnom roku; to neplatí, ak dokladom o štúdiu preukáže, že študuje na území Slovenskej republiky aspoň šesť mesiacov, c) dôveryhodne preukáže, že na území Slovenskej republiky má zvyčajné bydlisko, alebo dokladom o štúdiu preukáže, že študuje na území Slovenskej republiky aspoň šesť mesiacov, d) je zdravotne spôsobilý, e) je psychicky spôsobilý.

Podľa § 86 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, zdravotnou spôsobilosťou sa rozumie telesná schopnosť a duševná schopnosť viesť motorové vozidlo.

Podľa § 86 ods. 3,4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, zdravotne spôsobilý je ten, kto spĺňa minimálne požiadavky na zdravotnú spôsobilosť. Zdravotná spôsobilosť sa posudzuje lekárskou prehliadkou.

Podľa § 87 ods. 3 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, pravidelným lekárskeým prehliadkam každých päť rokov a po dosiahnutí veku 65 rokov každé dva roky sú povinní podrobiť sa vodiči, ktorí vedú motorové vozidlo skupiny C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D a DE.

Podľa § 29 ods. 4 vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 9/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, predmetom lekárskej prehliadky je a) posúdenie zdravotného stavu posudzovanej osoby so zameraním na choroby a poruchy, ktoré zdravotnú spôsobilosť na vedenie motorových vozidiel vylučujú alebo podmieňujú; choroby a poruchy, ktoré zdravotnú spôsobilosť na vedenie motorových vozidiel vylučujú alebo podmieňujú a spôsob ich posudzovania, sú uvedené v prílohe č. 5, b) komplexné fyzikálne vyšetrenie vrátane orientačného vyšetrenia sluchu, zrakovej ostrosti, zorného poľa, rovnováhy a orientačného neurologického vyšetrenia; do úvahy sa berú aj výsledky z preventívnej prehliadky podľa osobitného predpisu.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti s poukazom na § 132 O.s.p. a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ, držiteľ vodičského oprávnenia skupiny "D", vykonával u odporcu prácu vodiča autobusu, keď jeho pracovný pomer bol založený pracovnou zmluvou zo dňa 09.06.1998, v znení jej dodatkov a dohôd o zmene obsahu pracovnej zmluvy. Odporca skončil pracovný pomer s navrhovateľom výpoveďou zo dňa 05.04.2013 podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce, ktorú navrhovateľ prevzal osobne dňa 18.04.2013. Z obsahu predmetnej výpovede vyplýva, že dôvodom ukončenia pracovného pomeru s navrhovateľom bola skutočnosť, že navrhovateľ prestal spĺňať jeden z predpokladov na výkon dohodnutej práce, a to konkrétne podľa záverov lekárskeho posudku pracovnej zdravotnej služby MEDICHEM, s.r.o. č. 1983 nespĺnil predpoklad zdravotnej spôsobilosti na výkon práce vodiča autobusu, ktorá podmienka vyplývala z ustanovení zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Nebolo sporné, že pracovný pomer navrhovateľa sa skončil uplynutím výpovednej doby ku dňu 30.06.2013, keďže navrhovateľ nenapadol výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 05.04.2013 neplatnosťou v zákonom stanovenej 2-mesačnej prekluzívnej lehote na súde. V zmysle ustálenej judikatúry platí, že ide o hmotnoprávnu lehotu a ak sa osoba v tejto lehote nedovolá neplatnosti výpovede z pracovného pomeru na súde, jej právo dovolať sa neplatnosti zaniká a súd musí prihliadať na uplynutie tejto lehoty a na zánik práva z dôvodu preklúzie. Vzhľadom na to, že navrhovateľ si právo na určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 05.04.2013 neuplatnil na súde v 2 mesačnej prekluzívnej lehote, jeho právo zaniklo, čo má za následok, že súd pri rozhodovaní musí prihliadnuť z úradnej povinnosti na to, že predmetná výpoveď je platným právnym úkonom, súd ju nemôže preskúmať a musí z jej obsahu vychádzať, t.j. vychádzať aj z dôvodu, pre ktorý odporca pristúpil k daniu výpovede (k tomu aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5CoPr 6/2013). Dôvod výpovede z pracovného pomeru bol pritom vo výpovedi z pracovného pomeru zo dňa 05.04.2013 vymedzený nielen citáciou právneho predpisu (§ 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce), ale bol i skutkovo konkretizovaný tak, aby nebol zameniteľný s iným dôvodom a aby bolo nepochybné, v čom (skutkovo) spočíva. V zmysle ustálenej judikatúry skutočnosti, ktoré boli dôvodom výpovede pritom

nie je potrebné rozvádzať do všetkých podrobností (detailov). Výpovedný dôvod zároveň nie je možné dodatočne meniť dopĺňaním skutkových údajov, ktoré výpoveď neobsahuje (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1MCdo 2/2008).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, mal súd za preukázané, že pracovný pomer navrhovateľa s odporcom sa skončil výpoveďou z dôvodov podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce, ktorá okolnosť napokon nebola medzi účastníkmi konania sporná. Sporným v konaní ostalo, či navrhovateľovi vznikol nárok na vyplatenie odstupného podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce.

Súd sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa a dospel k záveru, že navrhovateľ nesplnil predpoklady pre priznanie uplatneného nároku.

Zo znenia citovaného ustanovenia § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce, na ktoré sa navrhovateľ v súvislosti s nárokom na odstupné odvolával, nepochybne vyplýva, že nárok na odstupné bol viazaný len na prípady skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo strany zamestnávateľa, a to konkrétne z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. a) a písm. b), ako aj z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobu spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu. Predpokladom na vznik nároku na odstupné teda neboli iné situácie, ktoré by mohli nastať v priebehu trvania pracovného pomeru ako tie z dôvodu výpovede zamestnávateľa z pracovného pomeru z taxatívne uvedených dôvodov. Do skupiny prípadov, v ktorých vznikol zamestnancovi nárok na odstupné nepatrila prípad výpovede z pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce, na základe ktorého odporca pristúpil ku skončeniu pracovného pomeru s navrhovateľom. Tak ako súd uviedol vyššie, z výpovede z pracovného pomeru zo dňa 05.04.2013, ktorá je platným právnym úkonom (a súd, súc viazaný dôvodmi v nej uvedenými, musí z jej obsahu vychádzať, nemôže ich meniť, ani inak vykladať - pozn. súdu), nepochybne vyplýva, že jej dôvodom nebola dlhodobá strata spôsobilosti navrhovateľa vykonávať doterajšiu prácu zistená lekárskeho posudkom, ale okolnosť, že navrhovateľ stratil predpoklad zdravotnej spôsobilosti na výkon práce vodiča autobusu stanovený zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ktorá zdravotná spôsobilosť sa u držiteľov oprávnenia viesť motorové vozidlá skupiny "D" s pravidelnosťou overuje lekárskeho prehliadkou (§ 86, 87 zákona č. 8/2009 Z.z. v spojení s § 29 vyhlášky MV SR č. 9/2009 Z.z.). Je pritom irelevantné, či navrhovateľovi v dôsledku straty zdravotnej spôsobilosti na výkon práce vodiča autobusu bolo alebo nebolo odňaté i príslušné vodičské oprávnenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že navrhovateľovi v dôsledku skončenia pracovného pomeru výpoveďou odporcu zo dňa 05.04.2013 z dôvodov podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce nevznikol nárok na výplatu odstupného podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce. Vychádzajúc z opisu skutkových tvrdení navrhovateľ v návrhu na začatie konania, ani v priebehu konania netvrdil a ani nepreukázal, že by tu bol iný dôvod na výplatu odstupného. Súd preto návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal právo na ich náhradu voči navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal, nakoľko odporca nežiadal o ich priznanie a v konaní mu ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.